

פרשת כי תשא

ראה קראתי בשם בצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה (לא, ב)

ה"אלף למגן" דורש פסוק זה על פי פרוש רש"י בתהלים.

על המלים "על מה כבודי לכלמה תאהבון ריק" (ד, ג) כתב רש"י: "עד מתי אתם מבזים אותי 'הראיתם את בן ישי'... אין לי שם".

כלומר, כאשר מאד לא אוהבים אדם מסוים, נמנעים מלקרוא לו בשמו ומלנקוב בשמו. שאול המלך שואל את יהונתן בנו: "מדוע לא בא בן ישי אל הלחם", ולא נקב בשמו של דוד. יהונתן, לעומת זאת, ענה: "שאל נשאל דוד מאתי", ושואל שוב אומר: "כי בוחר אתה בבן ישי לבשתך...".

אומר דוד המלך בתהלים: מדוע אתם מבזים אותי כך, שהנכם נמנעים מלקרוא לי בשמי? כלום אין לי שם?

קריאה בשם היא, אפוא, סימן לאהבה.

אומר הקב"ה: "ראה קראתי בשם" - אני מוכן לקרוא בשם, אני אוהב. ואת מי אני אוהב? את "בצלאל" - את מי שמצוי בצל שלי, בצל א-ל.

מתי צריך אדם להיות בצלו של הבורא? גם כש"בן אורי" - גם כשאני מאיר לו פנים, וגם כש"בן חור" - גם כשנראה כאילו קיים חרון אף. ואפילו בעת "למטה" - כאשר מונף על האדם "מטה חובלים", ומתרגשות צרות קשות ר"ל. אם גם אז "יהודה" - אם הוא מודה לי על זה, ומוסיף להיות בצל א-ל, הריהו אוהב, נקרא בשם, ואשרי חלקו.

מקור: הרב שלמה לוונשטיין שליט"א